

Niels Kr. Nielsen: Selvom det ændringsforslag, jeg stillede ved forslaget anden behandling, ikke blev vedtaget, vedkender jeg mig de udtalelser, jeg fremkom med både under første og anden behandling om, at denne modernisering og udvidelse af vort sindssygevæsen bør gennemføres, og som konklusion af disse udtalelser vil jeg anbefale at stemme for lovforslaget i den foreliggende skikkelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 100 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Udvidelse af antallet af dommere i Højesteret m. m.).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1903; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1073).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lorentzen): Lad det være sagt straks, at initiativet til en formindskelse af det antal højesteretsdommere, der mindst skal deltage i en sags afgørelse ved Højesteret, ikke er udgået fra rigsdagen, og jeg må også have lov til at sige: ejheller fra regeringen og derunder ejheller fra den højtærede justitsminister. Initiativet er udelukkende Højesterets, og jeg bedømmer forholdene i rigsdagen således, at kun fordi Højesteret har ønsket den foreslåede ændring til retsplejelovens § 2, vil der antagelig blive flertal for den her i det høje ting.

Udvalget har tiltrådt forslaget til ændringen i overensstemmelse med Højesterets ønske, men det fremgår af betænkningen, at det for nogle af medlemmernes vedkommende er efter alvorlige betænkeligheder.

Udvalget har måttet afstå fra at søge tilvejebragt et kriterium for, i hvilke sager flere end 5 dommere bør deltage i afgørelsen, og må overlade det til Højesteret selv fra sag til sag at træffe bestemmelse i så henseende. Udvalget har i betænkningen fremsat nogle synspunkter herom, der stort set falder sammen med bemærkningerne til lovforslaget.

Udvalget har lagt vægt på, at det ikke er tanken at knytte bestemte dommere fast til hver af de to afdelinger, som Højesteret formentlig vil etablere. Dette spørgsmål om to afdelinger rejser naturligvis også spørgsmål om lokaleforhold m. m., men det ligger ganske udenfor udvalgets opgave at beskæftige sig hermed.

De øvrige i lovforslaget foretagne ændringer af retsplejeloven har i det væsentlige alene relation til, at grænsen mellem borgerlige landsrets- og underretssager forhøjes fra 2 000 til 3 000 kr., og i konsekvens heraf får sagsøgeren ret til at påstævne en sag, hvis genstand ligger mellem 3 000 og 4 000 kr., til en underret og få den pådømt der, hvis ikke sagsøgte på den første tægtedag gør indsigelse herimod.

Værdigrænsens forøgelse til 3 000 kr. for de ubetingede underretssager har i udvalget fra enkelte sider fremkaldt nogen overvejelse.

Udenfor selve lovforslaget, men indenfor lov om rettens pleje har udvalget drøftet, om det er rimeligt at opretholde højesteretssagføreroprøven, og udvalget har herom udtalt i betænkningen, at

„det har navnlig været fremhævet, at denne prøve i bedste fald kun giver en bedømmelse af vedkommende sagførers evne til at procedere, medens den ikke kan give nogen sikker vejledning om sagførerenes egnethed på en lang række vigtige områder indenfor sagføreroområdet, men i praksis udlægges prøven også som bevis herfor og giver derfor højesteretssagførerne en urimelig fordel i konkurrencen med kolleger, der ikke har underkastet sig og bestået højesteretssagføreroprøven“.

Også institutionen retsplejeudvalget, der blev indstiftet, da retsplejeloven trådte i kraft, og som formentlig i de første år efter lovens ikrafttræden har givet værdifulde fortolkningsbidrag, har udvalget drøftet, og udvalget har henstillet til den højtærede justitsministers overvejelse at tage spørgs-